

Михед Олександр Павлович – український письменник, культуролог, куратор мистецьких проєктів.

Народився 21 квітня 1988 року в Києві. Закінчив Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Кандидат філологічних наук.

Автор численних публікацій (понад 150) у провідних українських ЗМІ (від "Дзеркала тижня" й "Кореспондента" до "Українського тижня" і "Сучасності") та виданнях Німеччини, Сербії, Польщі, Чехії. Живе та працює в Києві.

Автор художніх книжок "Амнезія" (2013), "Понтиїзм" (2014), "Астра" (2015), арт-буку "Мороки" (разом із художницею Сонею Мельник, 2016), нон-фікшн дослідження "Бачити, щоб бути побаченим: реаліті-шоу, реаліті-роман та революція онлайн" (2016) та збірки оповідань "Транзишн" (2017).

Арт-директор видавництва ArtHuss. В якості відповідального редактора підготував до друку близько 20 видань. Лектор освітніх проєктів KMBS, LitOsvita, Botan, Світло, Культурного проєкту. Веде авторський курс із креативного письма "Коротше пиши", створений разом із бібліотекою Botan. Здійснив українською переклад автобіографії Марини Абрамович "Пройти крізь стіни" (2018).

Учасник літературних резиденцій у Фінляндії, Латвії, Ісландії, США та Франції. Куратор літературної програми PinchukArtCentre (2010–2012), куратор літературної програми Гогольfest (2012-2013) і десятка виставкових проєктів.

"А потім була та Війна, якій вже ніто не шукав якихось інших назв, бо така війна не питає тебе, чи ти готовий до неї. Вона просто прилітає снарядом у твій дім."

"Котик, Півник, Шафка."

"...геноцид це скільки вбитих і закатованих? Це сто тисяч цивільних? Скільки тисяч зґвалтованих? Це скільки викрадених дітей? Геноцид – це скільки?"
"Позивний для Йова. Хроніки вторгнення".

"Хто прийде по вугілля, той від вугілля і поляже"

"Я змішаю твою кров із вугіллям : зрозуміти український Схід".

"Батьки пишуть маркерами на спинах маленьких дітей – імена, адреси, телефони. Якщо загубляться. Батьки чи діти. Якщо будуть вбиті. Батьки чи діти"
"Позивний для Йова : хроніки вторгнення"

"Коли Коцюбинський спробував прилаштувати це оповідання, співробітник «Киевской старины» порадив йому кинути «невідповідне» заняття і «не калічити святу нашу мову»"

"Живі : зрозуміти українську літературу".

вул. Перемишльська, 11/13

www.bib_dzhambula@ukr.net

**Централізована бібліотечна система
Подільського району міста Києва
Бібліотека ім. Джамбула Джабаєва**

**Серія "Сучасна українська книга
про війну"**

Вип. 3

Олександр Михед

рекомендаційний список літератури

Київ, 2025

Бачити, щоб бути побаченим : реаліті-шоу, реаліті-роман та революція онлайн / Олександр Михед. – [Київ] : [ArtHuss], [2016]. – 344 с. : іл.

Через десятки кейсів, особистих історій та інтерв'ю з тими, хто відчув на собі, що таке реаліті, книжка розповідає історію реального телебачення і реаліті-шоу з 1948 року до 2010-х. Друга частина – науково-популярна розвідка про феномен реаліті-роману – літературне явище, сформоване під впливом реаліті-шоу. Третя частина – інтерв'ю зі стрімерами Майдану, а також пошук відповіді на питання: чим для них був стрім, чи відчували вони себе ведучими передачі для мільйонів глядачів? Яку небезпеку приховує стрім, що може і наблизити реальність, і маніпулювати нею? Це спроба зрозуміти, наскільки правдиве твердження: «Реальність – це не те, що відбулося. Це те, що показали».

Живі : зрозуміти українську літературу / Олександр Михед, Павло Михед. – Львів : Видавництво Старого Лева, 2024. – 384 с. : іл., портр.

Микола Гоголь, Василь Стефаник, Олена Теліга, Іван Багряний, Михайло Коцюбинський, Микола Хвильовий – класики, про яких, здається, ми знаємо все. Однак, що буде, якщо читати їхні твори, як уперше? Пропускати їхнє життя через власні досвіди та постійно запитувати: які були стосунки з батьками? Чи свідомо вони обрали українську мову? Якими підлітками були? Чи формувала їх популярна масова література? З якими проблемами стикалися, коли їм було двадцять? Який непростий життєвий вибір стояв перед ними тридцятилітніми, коли на українську землю приходив черговий терор? Чи є призабуті й маловідомі шедеври поза звичним каноном, які так актуальні зараз?

Котик, Півник, Шафка : повість / Олександр Михед ; іл. студії "Сері/граф". – Львів : Видавництво Старого Лева, 2023. – 72 с. : іл.

Котик, Півник і Шафка наче й казкові, але водночас дуже справжні – врятовані й збережені у зруйнованій російськими обстрілами Бородянці під Києвом. Готові боротися і попереджати про небезпеку, у цій казці вони оберігають всесвіт однієї родини – бабусі Лізи, дядька Андрія і онуки Соні – родини, яка покоління за поколінням циклічно проживає історію і врешті стає сильнішою, ніж будь-коли. Нагріта теплом дідусявих рук Шафка, подарований на свято Півник і врятований Котик втілюють силу й незламність, бережуть рід і дарують надію. Це надія на майбутнє, у якому рани будуть заліковані, але пам'ять про скоєне зло житиме у віках. У майбутньому, після нашої перемоги.

Позивний для Йова : хроніки вторгнення / Олександр Михед ; з ілюстраціями Міті Фенечкіна. – Львів : Видавництво Старого Лева, 2024. – 344 с. : іл., портр.

Олександр Михед почав писати книжку «Позивний для Йова» у перший день широкомасштабного вторгнення. Автор працював над книжкою протягом тринадцяти місяців, писав про те, що пережив разом із дружиною, про своїх батьків, які майже три тижні були в Бучі під час окупації. Про те, як змінюємося ми, як наша повсякденна мова стає мовою війни, колись звичні й важливі речі-болючими тригерами, а певні відчуття та емоції – такими, які хочеться забути, але й водночас запам'ятати назавжди. Ця книжка не є винятково рефлексією автора, радше навпаки: він зібрав й виклав думки і переживання багатьох українців протягом першого року вторгнення. Українці, як і колись старозавітний Йов, нині проживають жахливі втрати. Як ми втрачаємо найрідніших друзів і домівки? Як змінюються українські діти і яку постпам'ять матиме наступне покоління? Врешті – хто кожен із нас у цій війні?

Понтиїзм. Казки кінця світу : недитяча книга : [оповід.] / Олександр Михед. – Львів : Кальварія, [2014]. – 216 с.

«Понтиїзм» – це історії про черговий кінець світу у країні, життя в якій уже давно є безкінечним апокаліпсисом. Оповіді про прірву, що ховається за кожним полотном – хоч асфальтом, хоч картиною. Казки про любов, зраду, кров, ненависть, м'ясо і шлюб. Хроніки віртуальної війни під проводом віртуальних генералів невіртуальної держави. Проповіді жорстокого вірування в понти, яким поклоняється більшість країни.

Я змішаю твою кров із вугіллям : зрозуміти український Схід / Олександр Михед. – Київ : Наш Формат, 2023. – 368 с. : іл.

Наприкінці 2016 року Олександр Михед вирушив у подорож шістьма містами Донецької та Луганської областей, досліджуючи тамтешнє життя, а також історії, заховані в архівах. Проте найважливіше для автора – почути голоси місцевих жителів. Розкопуючи пласти історії та нашарування міфів, письменник розповідає дивовижну історію Сходу, приборкати який намагалися британські й бельгійські інвестори, імперські та радянські правителі. Як одна з найстаріших черепак у світі пов'язана із заснуванням Донецька? Якою ціною дається кожна тонна видобутого вугілля? І які історії заховано у вільних степах Дикого поля? Олександр Михед ділиться унікальними розмовами з відомими письменниками, митцями, істориками, які народилися на Сході: Сергієм Жаданом, Алевтиною Кахідзе, Ігорем Козловським, Романом Мініним, Володимиром Рафеєнком та Оленою Стяжкіною. Людьми, які від часу війни допомагають осмислювати жах нової повсякденності та зрозуміти.